

Investigating the Function of Gene Expression Planning Method in Daily Evapotranspiration Forecasting in Different Climates and Comparing it with Experimental Methods

Samira Rahnema^{1,*}, Fahimeh Khadempour²

1. Graduated with a PhD in Water Resources Engineering, Department of Water Science and Engineering, Faculty of Agriculture, University of Birjand, Birjand, Iran.

2. Ph.D. Student of Water Resources Engineering, Department of Water Science and Engineering, Faculty of Agriculture, University of Birjand, Birjand, Iran.

Corresponding author: samira.rahnema1369@gmail.com

Extended abstract

Introduction

Given the importance of accurate and timely determination of reference evapotranspiration in water balance calculations, plant production simulations, and irrigation planning on the one hand, and the lack of suitable meteorological data on the other, it is essential to develop a simple, cost-effective, and accurate model for estimating this parameter. Therefore, the main objective of this research is to identify the best model for predicting daily average reference evapotranspiration in arid, Mediterranean, and very humid climates using meteorological parameters. To compare the performance of the Gene Expression Programming (GEP) algorithm in predicting reference evapotranspiration, six scenarios were defined based on influential parameters, including minimum temperature (T_{min}), maximum temperature (T_{max}), average temperature (T_{mean}), relative humidity (RH), wind speed at 2 meters height (u_2), and sunshine hours (n). In addition, empirical methods—such as Makkink, Priestley-Taylor, FAO Blaney-Criddle, FAO Penman-Monteith, Hargreaves, Hargreaves-Samani, Irmak-Rs, and Irmak-Rn—were used to estimate daily reference evapotranspiration. The results obtained from the GEP algorithm were then compared with those derived from empirical equations using appropriate statistical criteria. Finally, based on the GEP model's performance, the best scenario for predicting reference evapotranspiration was proposed.

Materials and Methods

In this research, meteorological stations were selected based on climate diversity using the De Martonne climate classification system. Accordingly, the study stations were categorized into three climate types: arid, Mediterranean, and very humid. The selected stations include three synoptic meteorological stations—Birjand, Gorgan, and Rasht—with a common observation period of 20 years (2001–2020). Daily data on minimum temperature, maximum temperature, average temperature, relative humidity, wind speed at a height of two meters, sunshine hours, and reference evapotranspiration were used. The characteristics of the study stations and their corresponding climates based on the De Martonne classification are presented in Table 1.

Table 1. Characteristics of study stations and their climates in the De Martonne system

Station	Longitude (Eastern)	Latitude (North)	Sea level (m)	Temperature (°C)	Relative humidity (%)	Wind speed (ms^{-1})	Sunshine hours (h)	Climate
Birjand	12°59'	52°32'	1491	16.8	35.1	1.6	9.2	Dry
Gorgan	24°54'	54°36'	0.0	18.1	74.1	1.4	6.4	Mediterranean
Rasht	37°49'	19°37'	-8.6	16.6	83.3	0.9	4.8	Very wet

Given that daily data is examined in this research, among the existing empirical relationships for calculating ETo , those suitable for daily-scale estimation and commonly used by other researchers were selected. Based on this

criterion, six empirical relationships were chosen. Additionally, before applying the Gene Expression Programming (GEP) intelligent model, reference evapotranspiration was calculated using the FAO Penman-Monteith model over the study period at all stations on a daily scale. This method estimates reference evapotranspiration values across various regions and climates by incorporating standardized model assumptions.

To compare the performance of the GEP algorithm in predicting reference evapotranspiration, six scenarios were defined based on key influencing meteorological parameters, including minimum temperature (T_{min}), maximum temperature (T_{max}), average temperature (T_{mean}), relative humidity (RH), wind speed at a height of two meters (u_2), and sunshine hours (n). Finally, to evaluate and validate the GEP model, its performance was assessed using the following statistical criteria: Root Mean Square Error (RMSE), Mean Absolute Error (MAE), Nash-Sutcliffe Efficiency (NSE), and Coefficient of Determination (R^2). RMSE is a useful indicator of prediction accuracy, reflecting the average error between observed and predicted values. An RMSE value of zero indicates perfect model performance, where observed and predicted values are identical. The MAE measures the average magnitude of the absolute differences between predicted and actual values; lower MAE values indicate higher model accuracy. The NSE ranges from $-\infty$ to 1, with values less than zero suggesting poor model performance, and a value of 1 representing a perfect simulation. R^2 indicates the degree of correlation between observed and predicted values, ranging from 0 to 1, with values closer to 1 signifying a stronger correlation.

Results and Discussion

Comparing the results of the model evaluation statistics across different scenarios shows that, at the Birjand and Gorgan stations, Scenario A provided better predictions because it included minimum temperature, maximum temperature, average air temperature, relative humidity, wind speed at two meters height, sunshine hours, and reference evapotranspiration. Scenario F, on the other hand, produced the weakest results due to the exclusion of sunshine hours and reference evapotranspiration parameters. Therefore, Scenario A, with its high coefficient of determination, strong model fit, and low error values, can be considered the optimal model for the Birjand and Gorgan stations.

At the Rasht station, which has a very humid climate, Scenario B provided better predictions than the other scenarios, as it included maximum temperature, average air temperature, relative humidity, wind speed at two meters height, sunshine hours, and reference evapotranspiration.

The results indicate that the Irmak-Rs method at the Gorgan and Rasht stations, and the Hargreaves method at the Birjand station, showed a higher correlation with the Penman-Monteith-FAO method compared to the other methods. Furthermore, the Irmak-Rs and Hargreaves methods estimated reference evapotranspiration more accurately at the study stations. Therefore, due to their high R^2 values, relatively good NSE, and lower RMSE and MAE values compared to other methods, the Irmak-Rs and Hargreaves methods can serve as suitable alternatives to the Penman-Monteith-FAO method on a daily scale in Mediterranean, very humid, and arid climates. The Hargreaves-Samani method, however, demonstrated the lowest accuracy in estimating reference evapotranspiration across all stations.

Conclusion

Accurate knowledge of water requirements in different geographical regions of the country primarily depends on the correct calculation of reference evapotranspiration. Therefore, this research aims to compare the performance of Gene Expression Programming (GEP) methods and empirical equations in predicting daily reference evapotranspiration across various climates, including arid, Mediterranean, and very humid regions. The results of Gene Expression Programming showed that, at the Birjand and Gorgan stations, scenario a provided a more accurate prediction due to the inclusion of parameters such as minimum temperature, maximum temperature, average air temperature, relative humidity, wind speed at a height of two meters, sunshine hours, and reference evapotranspiration. In contrast, scenario f produced the weakest results, primarily due to the omission of sunshine hours and reference evapotranspiration. Therefore, scenario a, with its high coefficient of determination, best fit, and low error values, can be considered the optimal model for the Birjand and Gorgan stations. At the Rasht station, characterized by a very humid climate, scenario b provided a more accurate prediction than the other scenarios. Additionally, in this research, empirical methods (Makkink, Priestley-Taylor, FAO Blaney-Criddle, FAO Penman-Monteith, Hargreaves, Hargreaves-Samani, Irmak-Rs, and Irmak-Rn) were used to estimate daily reference evapotranspiration. The results showed that the Irmak-Rs method at the Gorgan and Rasht stations, and the Hargreaves method at the Birjand station, exhibited a higher correlation with the Penman-Monteith-FAO method compared to other empirical methods. Therefore, in cases where all the necessary parameters for calculating reference evapotranspiration are not available, the Irmak-Rs and Hargreaves methods can serve as suitable alternatives.

Keywords: Evapotranspiration, Hargreaves, Irmak, Makkink, Penman-Monteith-FAO.

بررسی عملکرد روش برنامه‌ریزی بیان ژن در پیش‌بینی تبخیر تعرق مرجع روزانه در اقلیم‌های مختلف و مقایسه آن با روش‌های تجربی

سمیرا رهنما^{۱*}، فهیمه خادم‌پور^۲

۱- دانش‌آموخته دکتری منابع آب، گروه علوم و مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران.

۲- دانشجوی دکتری منابع آب، گروه علوم و مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران.

*نویسنده مسئول: samira.rahnama1369@gmail.com

چکیده

تبخیر تعرق یکی از مهم‌ترین پارامترهایی است دانستن آن جهت برآورد آب مصرفی گیاه و طراحی سیستم‌های آبیاری ضروری است. هدف از انجام این پژوهش، مقایسه عملکرد روش‌های برنامه‌ریزی بیان ژن و روابط تجربی در تخمین تبخیر تعرق مرجع روزانه در بازه زمانی ۲۰ ساله (۲۰۲۰-۲۰۴۰) در سه اقلیم خشک (بیرجند)، مدیترانه‌ای (گرگان) و بسیار مرطوب (رشت) می‌باشد. به منظور مقایسه نتایج حاصل از الگوریتم بیان ژن در پیش‌بینی تبخیر تعرق مرجع، ۶ سناریو با توجه به پارامترهای هواشناسی تأثیرگذار تبخیر تعرق مرجع تعریف شد. همچنین در این پژوهش، برای برآورد تبخیر تعرق مرجع روزانه از روش‌های تجربی (مک‌کینگ، پرستلی تیلور، فائو بلانی کریدل، پنمن-مونتیت-فائو، هارگریوز، هارگریوز سامانی، ایرماک-RS و ایرماک-Rn) استفاده گردید. در نهایت، بهترین مدل براساس معیارهای ارزیابی MAE، RMSE، NSE و R2 انتخاب شد. نتایج نشان داد که در ایستگاه‌های بیرجند و گرگان، سناریوی a به دلیل در نظر گرفتن پارامترهای حداقل دما، حداکثر دما، میانگین دمای هوا، رطوبت نسبی، سرعت باد در ارتفاع دو متری، ساعات آفتابی و تبخیر تعرق مرجع پیش‌بینی مطلوب‌تری را ارائه کرده است. در ایستگاه رشت، سناریوی b پیش‌بینی مطلوب‌تری را نسبت به سایر سناریوها ارائه کرده است. همچنین، روش ایرماک-RS و روش هارگریوز با مقدار R2 بالا، NSE نسبتاً خوب و مقدار RMSE و MAE کمتر نسبت به سایر روش‌ها، می‌تواند جایگزین مناسبی برای روش پنمن-مونتیت-فائو در مقیاس روزانه در اقلیم‌های مدیترانه‌ای (گرگان)، بسیار مرطوب (رشت) و خشک (بیرجند) باشد. همچنین، روش هارگریوز سامانی کمترین دقت ($R^2=0.5$) را در برآورد تبخیر تعرق مرجع در همه ایستگاه‌ها داشته‌اند.

واژگان کلیدی: ایرماک، پنمن-مونتیت-فائو، تبخیر تعرق، مک‌کینگ، هارگریوز.

۱- مقدمه

در طراحی و تعیین ظرفیت شبکه‌های آبیاری و زهکشی، برآورد تبخیرتغرق نقش مهمی دارد. در اغلب روش‌هایی که برای تعیین مقدار تبخیرتغرق ارائه شده‌اند، ابتدا مقدار تبخیرتغرق گیاه مرجع (ET_o) تخمین زده می‌شود و سپس با استفاده از آن تبخیرتغرق گیاه مورد نظر (ET_c) محاسبه می‌شود. (Khadempour et al., 2019) روش‌هایی که برای تخمین تبخیرتغرق مرجع استفاده می‌شود در دو گروه اصلی روش‌های مستقیم و محاسباتی قرار می‌گیرند. از آنجایی که روش‌های مستقیم اندازه‌گیری تبخیرتغرق هزینه‌بر است لذا در بسیاری اوقات جهت برآورد تبخیرتغرق از روش‌های محاسباتی استفاده می‌شود. در روش‌های محاسباتی از عوامل مختلف اقلیمی و گیاهی استفاده شده و از روی ارتباط آن‌ها با تبخیرتغرق و معادله‌هایی که قبلاً با روش‌های مستقیم واسنجی شده‌اند، تبخیرتغرق پوشش گیاهی مورد نظر تخمین زده می‌شود. (Alizadeh, 2006) در سال ۱۹۹۰ از سوی کمیسیون بین‌المللی آبیاری و زهکشی (ICID) و سازمان خوار و بار جهانی (FAO)، روش پنمن-مونتیث-فائو به‌عنوان روش استاندارد محاسبه ET_o پیشنهاد شده‌است. (Hargreaves, 1994) مدل پنمن-مونتیث، نیازمند داده‌های تابش، دما، رطوبت و سرعت باد بوده و با درجه اعتماد نسبتاً قابل قبولی در دامنه وسیعی از مناطق و اقلیم‌ها برآوردی از تبخیرتغرق گیاه مرجع ارائه می‌کند. (Doorenbos and Pruitt, 1975) نتایج پژوهش‌های پیشین حاکی از این است به‌دلیل تغییرپذیری زیاد مؤلفه تبخیرتغرق و وجود پارامترهای زیاد در برآورد آن، مدل‌های هوشمند می‌توانند در برآورد آن مفید واقع شود. از جمله این مدل‌ها می‌توان به مدل‌های شبکه عصبی فازی، برنامه‌ریزی بیان ژن (GEP) و ماشین بردار پشتیبان اشاره نمود. نتایج پژوهش Kisi et al., 2013، در ترکیه نشان داد که روش‌های فرا ابتکاری مانند شبکه عصبی مصنوعی، الگوریتم ژنتیک (GA)، برنامه‌ریزی بیان ژن و سیستم‌های استنتاج فازی قابلیت بالایی در برآورد میزان تبخیرتغرق دارند. زیرا این مدل‌ها نیازی به رابطه ریاضی برای پدیده‌های پیچیده مورد بررسی ندارند و چون با مدل‌های بهینه‌سازی تلفیق شده‌اند، ورودی‌های آن‌ها تحلیل حساسیت شده و ساختار بهینه آن‌ها به‌صورت خودکار استخراج می‌شود.

به همین دلیل، پژوهش‌های متعددی به ارزیابی مدل‌های هوش مصنوعی در برآورد تبخیرتغرق پرداخته‌اند که به برخی از آن‌ها اشاره می‌شود: Ahmadi et al., 2015. به بررسی کاربرد سیستم‌های استنتاج عصبی-فازی تطبیقی و برنامه‌ریزی ژنتیک برای برآورد تبخیرتغرق ماهانه در شمال غرب ایران پرداختند. نتایج نشان داد که کارایی و دقت مدل ANFIS برای تخمین تبخیرتغرق مرجع بهتر از روش GEP بود. Mohammadreazapour et al., 2017. به پیش‌بینی تبخیرتغرق پتانسیل ماهانه در چهار ایستگاه سینوپتیک پرداختند. نتایج نشان داد که در همه ایستگاه‌ها مدل ماشین بردار پشتیبان در مرتبه اول و سپس مدل برنامه‌ریزی بیان ژن و در آخر مدل نرو فازی برای تخمین مقادیر تبخیرتغرق پتانسیل ماهانه قرار دارند. Khadempour et al., 2019. به بررسی عملکرد روش برنامه‌ریزی بیان ژن در پیش‌بینی تابش خورشیدی روزانه در گستره ایران پرداختند. نتایج نشان داد که مقادیر پیش‌بینی شده سازگاری خوبی با مقادیر اندازه‌گیری شده در مدل GEP دارد. Muzammil et al., 2015. به کاربرد برنامه‌ریزی بیان ژن در آنالیز فرکانس جریان و مقایسه آن با شبکه عصبی مصنوعی و توزیع گامبل پرداختند و دریافتند که برنامه‌ریزی بیان ژن نسبت به شبکه عصبی مصنوعی و توزیع گامبل مدلی برتر می‌باشد. Traore et al., 2017. به پیش‌بینی تبخیرتغرق مرجع روزانه با استفاده از اطلاعات آب و هوا و برنامه‌نویسی بیان ژن در چین پرداختند. نتایج نشان داد که، بیان ژن توانایی خوبی برای پیش‌بینی تبخیرتغرق روزانه با کمترین خطا را داشته است. Mattar, 2018. با استفاده از برنامه‌ریزی بیان ژن به مدل‌سازی تبخیرتغرق مرجع ماهانه مصر پرداخت. نتایج پژوهش آن‌ها نشان داد که این روش با ورودی‌های بیشینه و کمینه درجه حرارت، رطوبت نسبی و سرعت باد دارای بیشترین دقت در برآورد ET_o می‌باشد. Valipour et al., 2019. در پژوهشی نشان دادند که مدل برنامه‌ریزی بیان ژن ابزاری قدرتمند در پیش‌بینی تبخیرتغرق در اقلیم نیمه خشک و مدیترانه‌ای می‌باشد و در اقلیم‌های بسیار مرطوب و برخی از مناطق خشک باید با احتیاط مورد استفاده قرار گیرد. Sabzevari et al., 2022. در پژوهشی به بررسی رگرسیون چند متغیره و برنامه‌ریزی بیان ژن در مدل‌سازی تبخیرتغرق مرجع در ایستگاه خرم‌آباد پرداختند. نتایج به‌دست‌آمده از پژوهش آن‌ها نشان داد که برنامه‌ریزی بیان ژن دارای توانایی قابل قبولی در تخمین تبخیرتغرق مرجع تحت شرایط آب و هوایی خرم‌آباد بوده و به‌عنوان مدل قابل استفاده در این

زمینه معرفی می‌گردد (Zahiri and Moradi Sabzkouhi, 2023). در پژوهشی تأثیر پارامترهای مختلف هواشناسی بر میزان تبخیر از سطح آزاد آب در اهواز مورد ارزیابی قرار دادند. نتایج آنالیز واریانس آن‌ها با در نظر گرفتن اثرات متقابل نشان داد که کلیه اثرات متقابل دارای تأثیر معنادار بر میزان تبخیر بوده و تنها اثر متقابل سرعت باد و میزان تابش فاقد تفاوت معنادار می‌باشد (Karami and Sayad beyranvand, 2024). نیز نشان دادند که مدل برنامه‌ریزی بیان ژن می‌تواند به‌عنوان یک ابزار مناسب با دقت خوب جهت برآورد تبخیر تعرق مرجع قرار بگیرد.

با توجه به اهمیت تعیین دقیق و به‌موقع تبخیر تعرق مرجع در محاسبات بیلان آبی، شبیه‌سازی تولیدات گیاهی و برنامه‌ریزی‌های آبیاری از یک سوء و نبود داده‌های مناسب هواشناسی از سوی دیگر، ارائه یک مدل ساده، کم هزینه و دقیق را در ارائه این پارامتر ضروری می‌نماید. لذا هدف اصلی از انجام این پژوهش، انتخاب بهترین مدل برای پیش‌بینی میانگین روزانه تبخیر تعرق مرجع در اقلیم‌های خشک، مدیترانه‌ای و بسیار مرطوب با استفاده از پارامترهای هواشناسی است. بدین منظور جهت مقایسه نتایج حاصل از الگوریتم بیان ژن در پیش‌بینی تبخیر تعرق مرجع، ۶ سناریو با توجه به پارامترهای تأثیرگذار تبخیر تعرق مرجع مانند حداقل دما (T_{min})، حداکثر دما (T_{max})، میانگین دما (T_{mean})، رطوبت نسبی (RH)، سرعت باد در ارتفاع دو متری (u_2)، ساعات آفتابی (n) تعریف شد. همچنین در این پژوهش، برای برآورد تبخیر تعرق مرجع روزانه از روش‌های تجربی (مک‌کینگ، پریستلی، تیلور، فائو بلائی کریدل، پنمن-مونیت-فائو، هارگریوز، هارگریوز سامانی، ایرماک RS و ایرماک R_n -استفاده گردید. سپس نتایج حاصل از برنامه‌ریزی بیان ژن با نتایج حاصل از روابط تجربی با استفاده از معیارهای آماری مناسب مقایسه شد و در نهایت با استفاده از مدل برنامه‌ریزی بیان ژن، بهترین سناریو برای پیش‌بینی تبخیر تعرق پیشنهاد گردید.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

ایران با متوسط بارش سالانه ۲۴۱ میلی‌متر در عرض جغرافیایی خشک و نیمه‌خشک کره زمین و بین دو نصف النهار ۴۴ و ۶۴ درجه شرقی و دو مدار ۲۵ و ۴۰ شمالی واقع شده است (Khadempour et al., 2019b). حدود ۹۴/۸ درصد از سطح آن، در زمره مناطق خشک و نیمه‌خشک با ریزش‌های جوی کم و تبخیر تعرق زیاد قرار دارد. ایستگاه‌های هواشناسی در این پژوهش براساس تنوع اقلیمی و سیستم اقلیمی دوما رتن انتخاب شدند. بدین ترتیب ایستگاه‌های مطالعاتی به سه اقلیم خشک، مدیترانه‌ای و بسیار مرطوب تقسیم شد. ایستگاه‌های هواشناسی منتخب شامل ۳ ایستگاه سینوپتیک بیرجند، گرگان و رشت با دوره زمانی مشترک ۲۰ ساله (۲۰۲۰-۲۰۰۱) می‌باشد و از داده‌های حداقل دما، حداکثر دما، میانگین دما، رطوبت نسبی، سرعت باد در ارتفاع دو متری، ساعات آفتابی و تبخیر تعرق مرجع در مقیاس روزانه استفاده شد. موقعیت ایستگاه‌های مورد مطالعه در سطح کشور در شکل (۱) مشخص می‌باشد. همچنین مشخصات ایستگاه‌های مطالعاتی و اقلیم آن‌ها در سیستم دوما رتن در جدول (۱) نشان داده شده است.

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی ایستگاه‌های مورد مطالعه

Figure 1. Geographical location of the stations under study

جدول ۱- مشخصات ایستگاه‌های مطالعاتی و اقلیم آن‌ها در سیستم دومارتن

Table 1. Characteristics of study stations and their climates in the De Martonne system

ایستگاه Station	طول جغرافیایی (شرقی) Longitude (Eastern)	عرض جغرافیایی (شمالی) Latitude (North)	ارتفاع از سطح دريا (متر) Sea level (m)	دما Temperature (°C)	رطوبت نسبی Relative humidity (%)	سرعت باد Wind speed (ms ⁻¹)	ساعت آفتابی Sunshine hours (h)	اقلیم Climate
بیرجند Birjand	12°59'	52°32'	1491	16.8	35.1	1.6	9.2	خشک Dry
گرگان Gorgan	24°54'	54°36'	0.0	18.1	74.1	1.4	6.4	مدیترانه‌ای Mediterranean
رشت Rasht	37°49'	19°37'	-8.6	16.6	83.3	0.9	4.8	بسیار مرطوب Very wet

روابط برآورد تبخیر تعرق مرجع

با توجه به اینکه در این پژوهش داده‌های روزانه مورد بررسی قرار گرفته است بنابراین از بین روابط تجربی موجود برای محاسبه ETo ، روابطی انتخاب شد که برای مقیاس روزانه مناسب باشند و قبلاً توسط سایر پژوهشگران مورد استفاده واقع شده باشند و به عبارت دیگر رایج باشند. بر این اساس شش رابطه تجربی انتخاب شد که نام و روابط ریاضی آن‌ها در جدول (۲) آورده شده است.

جدول ۲- روابط ریاضی و علائم اختصاری معادلات منتخب برای برآورد ET_0

Table 2. Mathematical relationships and abbreviations of selected equations for ET_0 estimation

روابط ریاضی برای ET_0 Mathematical relations for ET_0	مرجع Reference	روش Method
$0.61 \left(\frac{\Delta}{\Delta + \gamma} \right) R_s / \lambda - 0.12$	مک کینگ (۱۹۵۷) Makkink (1975)	مک کینگ (M) Makkink (M)
$\alpha \frac{\Delta}{\Delta + \gamma} 0.408(R_n - G)$	پریستلی و تیلور (۱۹۷۲) Pristly and Taylor (1975)	پریستلی تیلور (PT) Pristly and Taylor (PT)
$a + b[P(0.46T_{mean} + 8.13)]$	دورنیوس- پروت (۱۹۷۵) Doorenbos - Pruitt (1975)	فانو بلانی کربدل (FBC) FAO Blaney Criddle (FBC)
$\frac{0.408\Delta(R_n - G) + \gamma \left(\frac{900}{T + 273} \right) u_2(e_s - e_a)}{\Delta + \gamma(1 + 0.34u_2)}$	آلن و همکاران (۱۹۹۸) Allen et al., (1998)	پنمن- مونتهیث- فانو (FPM56) FAO Penman-Monteith (FPM56)
$0.0023R_a(T_{mean} + 17.8)\sqrt{T_{max} - T_{min}}$	آلن و همکاران (۱۹۹۸) Allen et al., (1998)	هارگریوز (H) Hargreaves (H)
$0.0135k_t R_a(T_{mean} + 17.8)\sqrt{T_{max} - T_{min}}$	آلن و همکاران (۱۹۹۸) Allen et al., (1998)	هارگریوز- سامانی (HS) Hargreaves- Samani (HS)
$k_t = 0.00185(T_{max} - T_{min})^2 - 0.0433(T_{max} - T_{min}) + 0.1023$	آلن و همکاران (۱۹۹۸) Allen et al., (1998)	ایرماک- R_s Irmak- R_s
$-0.611 + 0.149R_s + 0.079T_{mean}$	آلکابید و همکاران (۲۰۰۶) Alkabeed et al., (2006)	ایرماک- R_n Irmak- R_n
$0.489 + 0.289R_n + 0.023T_{mean}$	آلکابید و همکاران (۲۰۰۶) Alkabeed et al., (2006)	

که در جدول (۳)، a و b ضرایب اقلیمی می‌باشند که به $R_{H_{min}}$ ، n، u_2 بستگی دارند. P درصد ساعات روشنایی برای یک روز در ماه مورد نظر در مقایسه با ساعات روشنایی روز در طول یک سال، α ضریب تجربی بدون بعد و معادل $1/26$ ، T_{max} و T_{min} حداکثر و حداقل دمای روزانه هوا ($^{\circ}C$)، R_a تابش فرازمینی ($MJm^{-2}day^{-1}$)، R_s تابش موج کوتاه ($MJm^{-2}day^{-1}$) و λ گرمای نهان تبخیر با مقدار $2/54 MJ.Kg^{-1}$ می‌باشد (Alizadeh, 2006).

محاسبه تبخیر تعرق مرجع روزانه با استفاده از رابطه پنمن- مونتهیث- فانو

قبل از استفاده از مدل هوشمند برنامه‌ریزی بیان ژن، میزان تبخیر تعرق مرجع با استفاده از مدل پنمن-مونتهیث-فانو در طول دوره آماری مورد مطالعه در همه ایستگاه‌ها در مقیاس روزانه محاسبه گردید. این روش مقادیر تبخیر تعرق مرجع را در تمامی مناطق و اقلیم‌ها با اعمال فرضیات مدل محاسبه می‌کند. طی این دوره میانگین روزانه دمای هوا، رطوبت نسبی، سرعت باد در ارتفاع دو متری و ساعات آفتابی محاسبه شد. سپس میانگین روزانه ET_0 براساس داده‌های هواشناسی مذکور به دست آمد. شکل کلی رابطه پنمن-مونتهیث-فانو به صورت رابطه (۱) می‌باشد.

$$ET_0 = \frac{0.408\Delta(R_n - G) + \gamma \left(\frac{900}{T + 273} \right) u_2(e_s - e_a)}{\Delta + \gamma(1 + 0.34u_2)} \quad (1)$$

که در آن ET_0 تبخیر تعرق گیاه مرجع ($mm d^{-1}$)، R_n تابش خالص ($MJm^{-2}d^{-1}$)، T دمای هوا در ارتفاع دو متری از سطح زمین ($^{\circ}C$)، u_2 سرعت باد در ارتفاع دو متری از سطح زمین (ms^{-1})، $e_s - e_a$ کمبود فشار بخار در ارتفاع دو متری از سطح زمین (kPa)، Δ شیب منحنی فشار بخار اشباع نسبت به دما در نقطه‌ای که دمای آن T باشد ($kPa^{\circ}C^{-1}$)، γ ضریب سایکرومتری ($kPa^{\circ}C^{-1}$) و G شار گرما به داخل خاک ($MJm^{-2}d^{-1}$) است. از آنجا که مقدار روزانه شار حرارتی خاک در زیر سطح مرجع چمن نسبتاً کوچک است، می‌توان آن را نادیده گرفت (Allen et al., 1998).

برنامه‌ریزی بیان ژن

برنامه‌ریزی بیان ژن (GEP) یکی از روش‌های نوین هوش مصنوعی است. این روش تعمیم یافته الگوریتم ژنتیک (GA) است که بر اساس تئوری داروین ارائه و در سال ۱۹۹۹ توسط فریرا ابداع گردید (Roshangar and Mirhydrion, 2014). برنامه‌ریزی بیان ژن نیز همانند الگوریتم‌های ژنتیک و برنامه‌ریزی ژنتیک، یک الگوریتم ژنتیکی است به‌طوری که از جمعیتی از افراد استفاده می‌کند که آن‌ها را مطابق برازندگی انتخاب می‌کند و تغییرات ژنتیکی را با استفاده از یک یا چند عملگر ژنتیکی اعمال می‌نماید. برنامه‌ریزی بیان ژن روشی است که از تکامل زیست‌شناسی جهت ایجاد یک برنامه کامپیوتری برای مدل‌سازی بعضی پدیده‌ها، تقلید می‌کند (Roshangar et al., 2016). همچنین یک تکنیک برنامه‌ریزی خودکار می‌باشد که راه حل مسئله را با استفاده از برنامه کامپیوتری ارائه می‌کند. در این روش در ابتدای فرآیند هیچ‌گونه رابطه تابع در نظر گرفته نشده و این روش قادر به بهینه‌سازی ساختار مدل و مؤلفه‌های آن می‌باشد. اولین مرحله در تخمین به کمک نرم‌افزار GeneXproTools، تولید جمعیت اولیه از راه‌حل‌هاست که به کمک یک سری توابع و ترمینال‌ها صورت می‌گیرد. سپس کروموزوم‌ها به صورت بیان درختی نشان داده می‌شوند. در مرحله بعد باید کارایی یا سازگاری هر عضو جمعیت کروموزوم‌ها را به کمک تابع برازش ارزیابی کرد که حالت آرمانی این تابع، ۱۰۰۰ می‌باشد. بدین ترتیب، به کمک تابع برازش و حفظ جواب‌های برتر و حذف جواب‌های ضعیف به جواب مطلوب نزدیک می‌شود. از این رو رابطه بین متغیرهای وابسته و مستقل ثابت نیست و پیوسته تغییر می‌کند. به‌طور کلی، فرآیند گام به گام مدل برنامه‌ریزی بیان ژن به این صورت می‌باشد:

- ۱- فرآیند یا تولید تصادفی کروموزوم‌ها از تعداد معینی جمعیت اولیه آغاز می‌شود. ۲- کروموزوم‌ها به صورت بیان درختی اظهار می‌شوند. ۳- میزان مطلوبیت هر جواب بالقوه مسئله (کروموزوم) و درجه سازگاری آن ارزیابی می‌شود. ۴- اگر شرایط مطلوب حاصل شده باشد برنامه متوقف و جمعیت موجود جواب مطلوب را نشان می‌دهد. در غیر این صورت: ۵- بهترین افراد از جمعیت حاضر نگه‌داشته می‌شود. ۶- بقیه افراد جمعیت حاضر براساس عملکردشان انتخاب می‌شوند. ۷- اصلاحات و بهبودهایی (تکثیر و جهش) روی جمعیت انتخاب شده صورت می‌گیرد، در نتیجه فرزندان با ویژگی‌های جدید تولید می‌شوند. ۸- فرزندان جدید، در یک چرخه، تحت همان فرآیند توسعه قرار می‌گیرند و این فرآیند برای تعداد معینی از نسل‌ها تکرار می‌شود تا راه‌حل مناسبی پیدا شود. به‌منظور مقایسه نتایج حاصل از الگوریتم بیان ژن در پیش‌بینی تبخیر تعرق مرجع، ۶ سناریو با توجه به پارامترهای تأثیرگذار تبخیر تعرق مرجع مانند حداقل دما (T_{min})، حداکثر دما (T_{max})، میانگین دما (T_{mean})، رطوبت نسبی (RH)، سرعت باد در ارتفاع دو متری (u_2)، ساعات آفتابی (n) تعریف شد. در جدول (۳)، پارامترهای ورودی در هر سناریو ارائه گردید. برای بهره‌گیری از الگوریتم بیان ژن از نرم‌افزار GeneXproTools 5.0 استفاده شده است. در میان داده‌های جمع‌آوری شده ۸۰٪ داده‌ها برای آموزش و ۲۰٪ داده‌ها برای آزمایش در نظر گرفته شد.

جدول ۳- پارامترهای ورودی در سناریوهای مختلف

Table 3. Input parameters in different scenarios

سناریو	پارامترهای ورودی
Scenario	Input parameters
a	T_{min} , T_{max} , T_{mean} , RH, u_2 , n, ET_o
b	T_{max} , T_{mean} , RH, u_2 , n, ET_o
c	T_{mean} , RH, u_2 , n, ET_o
d	RH, u_2 , n, ET_o
e	u_2 , n, ET_o
f	n, ET_o

ارزیابی عملکرد مدل

در پایان جهت ارزیابی و آزمون اعتبار مدل GEP، به ارزیابی عملکرد آن پرداخته شد. برای ارزیابی عملکرد این مدل از آماره‌های ریشه متوسط خطای مربعات (RMSE)، متوسط قدر مطلق خطا (MAE)، معیار نش-ساتکلیف (NSE) و ضریب تبیین (R²) مطابق رابطه ۲ تا ۵ استفاده گردید.

$$RMSE = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (X_i - Y_i)^2}{N}} \quad (2)$$

$$MAE = \frac{\sum_{i=1}^n |X_i - Y_i|}{N} \quad (3)$$

$$NSE = 1 - \frac{\sum_{i=1}^n (X_i - Y_i)^2}{\sum_{i=1}^n (Y_i - \bar{Y})^2} \quad (4)$$

$$R^2 = \frac{(\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})(Y_i - \bar{Y}))^2}{(\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2 (\sum_{i=1}^n (Y_i - \bar{Y})^2)} \quad (5)$$

که در آن، N تعداد کل داده‌ها، X_i داده‌های شبیه‌سازی‌شده، Y_i داده‌های مشاهداتی، i گام‌های زمانی و میانگین داده‌های X و Y می‌باشد RMSE. در واقع معیار خوبی برای دقت پیش‌بینی می‌باشد که نشان می‌دهد که چه مقدار خطا به‌طور متوسط در مورد داده‌های پیش‌بینی شده ایجاد شده است. حداقل مقدار RMSE صفر می‌باشد که نشان‌دهنده کارایی خوب مدل مورد بررسی می‌باشد، که در این حالت مقادیر مشاهداتی و پیش‌بینی شده با هم برابر خواهد بود. معیار MAE مجموع تغییرات مطلق بین خروجی پیش‌بینی شده و خروجی واقعی را اندازه‌گیری می‌کند. این معیار دقت روش و مقدار متوسط خطا را بیان می‌کند که هر چه به صفر نزدیک‌تر باشد، بهتر است. مقادیر NSE از -∞ تا ۱ متغیر است. مقادیر NSE کمتر از صفر، نشان می‌دهد که شبیه‌سازی‌ها دقت چندانی ندارند و مدلی که به‌طور کامل شبیه‌سازی می‌شود، این مقدار برابر ۱ می‌شود. مقادیر R² بیانگر ارتباط داده‌های مشاهداتی و پیش‌بینی شده می‌باشد. دامنه این پارامتر بین صفر و یک است، هر چه این مقدار به یک نزدیک‌تر باشد، نشان‌دهنده ارتباط قوی بین دو گروه است (Sundararajan et al., 2021; Ershadfath et al., 2023)

نتایج و بحث

عملکرد مدل بیان زن از طریق ارزیابی آماره‌های ارزیابی بهترین برازش (Best fitness)، RMSE، MAE، NSE و R² ارزیابی شد. در بهترین حالت (حالت آرمانی مدل) مقادیر BestFitness، RMSE، MAE، NSE و R² به ترتیب برابر ۱۰۰۰، صفر، صفر، ۱ و ۱ می‌باشند. جداول (۴)، (۵) و (۶) پارامترهای ارزیابی مدل بیان زن را به‌ازای سناریوهای مختلف در در ایستگاه‌های مطالعاتی دو مرحله آموزش و آزمایش نشان می‌دهند.

جدول ۴- نتایج برنامه GEP برای سناریوهای مختلف در ایستگاه بیرجند

Table 4. GEP program results for different scenarios at the Birjand station

آزمایش Test				آموزش Train				سناریو Scenario	رتبه Rank
MAE (mmd ⁻¹)	RMSE (mmd ⁻¹)	R ²	Best Fitness	MAE (mmd ⁻¹)	RMSE (mmd ⁻¹)	R ²	Best fitness		
0.59	0.73	0.92	787.86	0.59	0.75	0.91	786.95	a	1
0.70	0.85	0.91	758.34	0.71	0.85	0.90	755.92	b	3
0.56	0.72	0.92	793.37	0.60	0.74	0.91	785.51	c	2
0.82	1.07	0.82	728.91	0.81	1.08	0.82	728.46	d	4
1.03	1.38	0.72	681.47	1.02	1.36	0.72	681.17	e	5
1.33	1.68	0.54	621.07	1.37	1.77	0.51	616.35	f	6

جدول ۵- نتایج برنامه GEP برای سناریوهای مختلف در ایستگاه گرگان

Table 5. GEP program results for different scenarios at Gorgan station

آزمایش Test				آموزش Train				سناریو Scenario	رتبه Rank
MAE (mmd ⁻¹)	RMSE (mmd ⁻¹)	R ²	Best fitness	MAE (mmd ⁻¹)	RMSE (mmd ⁻¹)	R ²	Best fitness		
0.62	0.80	0.76	689.68	0.62	0.81	0.77	696.93	a	1
0.67	0.88	0.72	670.84	0.68	0.87	0.76	678.60	b	2
0.88	1.21	0.59	617.52	0.86	1.20	0.59	620.47	c	3
0.92	1.09	0.58	613.47	0.91	1.09	0.56	605.43	d	4
0.93	1.15	0.51	596.76	0.93	1.15	0.53	604.76	e	5
1.04	1.30	0.36	569.10	1.05	1.31	0.39	576.92	f	6

جدول ۶- نتایج برنامه GEP برای سناریوهای مختلف در ایستگاه رشت

Table 6- GEP program results for different scenarios at Rasht station

آزمایش Test				آموزش Train				سناریو Scenario	رتبه Rank
MAE (mmd ⁻¹)	RMSE (mmd ⁻¹)	R ²	Best fitness	MAE (mmd ⁻¹)	RMSE (mmd ⁻¹)	R ²	Best fitness		
0.56	0.72	0.72	699.43	0.57	0.71	0.72	669.02	a	3
0.55	0.71	0.73	674.93	0.54	0.71	0.73	679.32	b	2
0.50	0.65	0.78	693.64	0.50	0.66	0.77	696.10	c	1
0.74	0.96	0.52	605.90	0.78	1.01	0.50	596.94	d	6
0.76	0.96	0.49	597.57	0.74	0.93	0.53	607.71	e	4
0.74	0.96	0.51	608.25	0.74	0.97	0.50	606.62	f	5

انتخاب بهترین مدل

از مقایسه نتایج آماره‌های ارزیابی مدل در سناریوهای مختلف در جداول (۴)، (۵) و (۶) مشاهده می‌شود که در ایستگاه‌های بیرجند و گرگان، سناریوی a به دلیل در نظر گرفتن پارامترهای حداقل دما، حداکثر دما، میانگین دمای هوا، رطوبت نسبی، سرعت باد در ارتفاع دو متری، ساعات آفتابی و تبخیرتقرق مرجع پیش‌بینی مطلوب‌تری را ارائه کرده است. همچنین سناریوی f دارای ضعیف‌ترین نتیجه می‌باشد (به دلیل در نظر نگرفتن پارامترهای ساعات آفتابی و تبخیرتقرق مرجع). از این رو می‌توان این چنین برداشت کرد که سناریوی a با توجه به بالا بودن ضریب تبیین، بهترین برازش و کم بودن مقادیر خطا، مدل مطلوب در ایستگاه‌های بیرجند و گرگان می‌باشد. در ایستگاه رشت با اقلیم بسیار مرطوب، سناریوی b به دلیل در نظر گرفتن پارامترهای حداکثر دما، میانگین دمای هوا، رطوبت نسبی، سرعت باد در ارتفاع دو متری، ساعات آفتابی و تبخیرتقرق مرجع پیش‌بینی مطلوب‌تری را نسبت به سایر سناریوها ارائه کرده است. در مقایسه با نتایج پژوهشگران دیگر، Haghghatjou et al., 2017، به مقایسه روش‌های سیستم استنتاج عصبی-فازی و برنامه‌ریزی بیان ژن در برآورد تبخیر از تشتک در خراسان جنوبی پرداختند. مقایسه نتایج آزمون دو مدل نشان داد که مدل برنامه‌ریزی بیان ژن کارایی بهتری نسبت به مدل عصبی-فازی در برآورد روزانه تبخیر از تشتک دارد. Mohammadreazapour, 2017، به پیش‌بینی تبخیرتقرق پتانسیل ماهانه با استفاده از مدل‌های ماشین بردار پشتیبان، برنامه‌ریزی ژنتیک و سیستم استنتاج عصبی-فازی پرداخته است. نتایج نشان داد که در همه ایستگاه‌ها مدل ماشین بردار پشتیبان در مرتبه اول و مدل برنامه‌ریزی بیان ژن و در آخر مدل نرو فازی برای تخمین تبخیرتقرق پتانسیل ماهانه قرار دارند. Traore et al., 2017، به پیش‌بینی تبخیرتقرق مرجع روزانه با استفاده از اطلاعات آب و هوا و برنامه‌نویسی بیان ژن در چین پرداختند. نتایج نشان داد که، بیان ژن توانایی خوبی برای پیش‌بینی تبخیرتقرق روزانه با کمترین خطا را داشته است. در نهایت، رابطه تبخیرتقرق مرجع روزانه به دست آمده از مدل GEP

برای همه پارامترهای مورد استفاده برای ایستگاه بیرجند در سناریوی مطلوب (a) رابطه (۶)، برای ایستگاه گرگان در سناریوی (a) به صورت رابطه (۷) و همچنین برای ایستگاه رشت در سناریوی مطلوب (b) به صورت رابطه (۸) در بازه زمانی ۲۰۰۱-۲۰۲۰ می باشد.

$$ET_o = u_2 + \frac{u_2^2}{\sqrt{G2C7}} + \text{Arc tan}(G3C5 \times G3C8)^2 + T_{\max}^2$$

$$G2C7 = 309.596270638142 \quad (۶)$$

$$G3C5 = -7.95343791009247E-02$$

$$G3C8 = 2.90134189886166E-02$$

$$ET_o = \text{Arc tan}(u_2) + \text{Arc tan}(((T_{\min}^2) + G2C1) - u_2)) + \text{Arc tan}(G3C4) \times ((\text{Arctan}(2T_{\min})) / (\text{Arctan}((RH \times G3C6) - n)) + \text{Arctan}((G4C5 + (n + T_{\min}))))$$

$$G2C1 = 8413.94390697958 \quad (۷)$$

$$G3C4 = -7.89875973082675E-03$$

$$G3C6 = -0.791436506241035$$

$$G4C5 = -21.3868774268162$$

$$ET_o = \sin(((\text{Arctan}(T_{\max}) \times G1C2) + (G1C4))) + (\sin(G2C4) \times \text{Arc tan}(T_{\max})) + (\text{Arc tan}((u_2 + ((G3C3 + T_{\min}) \times (T_{\min} \times T_{\text{mean}})))) \times \text{Arc tan}(T_{\min})) + (((\sqrt{(RH \times T_{\text{mean}})}) \times \text{Arctan}(T_{\text{mean}})) \times (u_2)) / (RH + T_{\text{mean}}))$$

$$G1C4 = -8.49038666951506 \quad (۸)$$

$$G1C2 = -29.8574901669362$$

$$G2C4 = -8.40548280281991$$

$$G3C3 = -2.94045838801233$$

که در آن، u_2 سرعت باد در ارتفاع دو متری (ms^{-1})، RH رطوبت نسبی (درصد)، n ساعات آفتابی ($T_{\min}$ ، hr) حداقل دما ($T_{\max}$ ، °C) حداکثر دما (°C)، ET_o تبخیرتغرق مرجع روزانه (mm d^{-1}) و $G2C7$ ، $G3C5$ ، $G3C8$ ، $G2C1$ ، $G3C4$ ، $G3C6$ ، $G4C5$ ، $G1C2$ ، $G1C4$ ، $G2C4$ و $G3C3$ ثابت های عددی که به صورت تصادفی در هر یک از ژن های کروموزوم برآزنده ایجاد شده، نشان داده شده است. این ثوابت به خاطر ایجاد عدد در معادله نهایی به وجود می آیند. به این صورت که اگر هر یک از ثوابت در معادله نهایی مسئله بیاید علاوه بر اعدادی که خود مسئله ایجاد می کند این اعداد نیز در ساده تر شدن معادله کمک می کنند. در پژوهش حاضر، از شاخص های آماری به منظور مقایسه کمی نتایج حاصل از مدل های مختلف تبخیرتغرق مرجع استفاده گردید. نتایج نشان می دهد که روش ایرماک- R_s در ایستگاه گرگان و رشت و روش هارگریوز در ایستگاه بیرجند در مقایسه با سایر روش ها همبستگی بیشتری با روش پنمن-مونتیث-فائو دارد. همچنین، روش ایرماک- R_s و روش هارگریوز تبخیرتغرق مرجع را در ایستگاه های مطالعاتی با دقت بیشتری برآورد می کنند. بنابراین روش ایرماک- R_s و روش هارگریوز با مقدار R^2 بالا، NSE نسبتاً خوب و مقدار RMSE و MAE کمتر نسبت به سایر روش ها، می تواند جایگزین مناسبی برای روش پنمن-مونتیث-فائو در مقیاس روزانه در اقلیم های مدیترانه ای، بسیار مرطوب و خشک باشد. همچنین، روش های هارگریوز سامانی کمترین دقت را در برآورد تبخیرتغرق مرجع در همه ایستگاه ها داشته اند.

پژوهشگرانی چون Feizolahpour et al., 2017, Sabzevari Y, Saeidinia, 2021 و Siasar and Honar, 2019، نیز به بررسی توانایی مدل برنامه‌ریزی بیان ژن در برآورد تبخیرتغرق دشت سیستان، اصفهان، کرج و بجنورد پرداختند. نتایج نشان که این مدل قابلیت خوبی برای مدل‌سازی میزان تبخیرتغرق دارد.

جدول ۷- مقدار شاخص‌های آماری حاصله از مقادیر برآوردی تبخیرتغرق مرجع از مدل‌های مختلف

Table 7. Value of statistical indices derived from the estimated values of reference evapotranspiration from different models

ایستگاه Station	روش محاسبه* Calculation method	رتبه Rank	R ²	RMSE (mm d ⁻¹)	MAE (mm d ⁻¹)	NSE
بیرجند Birjand	M	2	0.91	2.68	2.62	-2.16
	PT	6	0.82	1.29	1.05	0.74
	FBC	3	0.88	2.71	2.05	-0.16
	H	1	0.93	8.51	7.64	-30.96
	HS	7	0.52	12.95	10.62	-72.90
	R _s	4	0.87	1.26	0.91	0.75
	R _n	5	0.85	1.52	1.12	0.64
گرگان Gorgan	M	7	0.77	1.11	0.91	0.85
	PT	4	0.87	1.44	1.21	0.23
	FBC	5	0.83	1.17	0.90	0.49
	H	3	0.88	6.53	5.73	-14.81
	HS	7	0.58	8.10	6.55	-23.33
	R _s	1	0.90	0.63	0.51	0.85
	R _n	2	0.89	0.69	0.59	0.82
رشت Rasht	M	4	0.77	1.41	1.24	-0.09
	PT	3	0.82	1.83	1.59	-0.83
	FBC	5	0.73	0.91	0.76	0.55
	H	6	0.72	5.08	4.22	-10.38
	HS	7	0.67	5.62	4.82	-12.92
	R _s	1	0.86	0.72	0.59	0.71
	R _n	2	0.83	0.92	0.84	0.54

نتیجه‌گیری

شناخت صحیح نیاز آبی در مناطق مختلف جغرافیایی کشور در درجه اول به محاسبه درست تبخیرتغرق مرجع وابسته است. لذا هدف از این پژوهش مقایسه عملکرد روش‌های برنامه‌ریزی بیان ژن و معادلات تجربی در پیش‌بینی تبخیرتغرق مرجع روزانه در اقلیم‌های مختلف از جمله اقلیم خشک، مدیترانه‌ای و بسیار مرطوب می‌باشد. نتایج برنامه‌ریزی بیان ژن نشان داد که، در ایستگاه‌های بیرجند و گرگان، سناریوی a به‌دلیل در نظر گرفتن پارامترهای حداقل دما، حداکثر دما، میانگین دمای هوا، رطوبت نسبی، سرعت باد در ارتفاع دو متری، ساعات آفتابی و تبخیرتغرق مرجع پیش‌بینی مطلوب‌تری را ارائه کرده است. همچنین سناریوی f دارای ضعیف‌ترین نتیجه می‌باشد (به‌دلیل در نظر نگرفتن پارامترهای ساعات آفتابی و تبخیرتغرق مرجع). از این‌رو می‌توان این چنین برداشت کرد که سناریوی a با توجه به بالا بودن ضریب تبیین، بهترین برازش و کم بودن مقادیر خطا، مدل مطلوب در ایستگاه‌های بیرجند و گرگان می‌باشد. در ایستگاه رشت با اقلیم بسیار مرطوب، سناریوی b پیش‌بینی مطلوب‌تری را نسبت به سایر سناریوها ارائه کرده است. همچنین در این پژوهش، برای برآورد تبخیرتغرق مرجع روزانه از روش‌های تجربی (مک‌کینگ، پرستلی تیلور، فائو بلانی کریدل، پنمن- مونتیت-فائو، هارگریوز، هارگریوز سامانی، ایرماک- RS و ایرماک- Rn) استفاده گردید. نتایج نشان داد که روش ایرماک-RS در ایستگاه گرگان و رشت و روش هارگریوز در ایستگاه بیرجند در مقایسه با سایر روش‌ها هم‌بستگی بیشتری با روش پنمن- مونتیت- فائو دارد. لذا، در مواقع فقدان تمامی پارامترهای لازم برای محاسبه تبخیرتغرق مرجع در ایستگاه‌های مطالعاتی می‌توان از روش‌های ایرماک-RS و روش هارگریوز به‌عنوان روش‌های جایگزین مناسب استفاده شود.

- Ahmadi, F., Ayshem, S., Khalili, K., & Behmanesh, J. (2015). Application of ANFIS and GP Models to Estimate Monthly Reference Crop Evapotranspiration in Northwest of Iran. *Journal of Water Research in Agriculture*, 29.2(2), 235-247. [In Persian]. <https://doi.org/10.22067/jsw.v30i1.38287>
- Alkaeed, O., Flores, C., Jinno, K., & Tsutsumi, A. (2006). Comparison of several reference evapotranspiration methods for Itoshima Peninsula Area, Fukuoka, Japan, *Memoirs of the Faculty of Engineering, Kyushu University*, 66, 1, 1-14.
- Alizadeh, A., Khamali, Gh., Khanjani, M. J., & Rahnavard, M. R. (2004). Evaluation of Evapotranspiration Evaluation Methods in Arid Regions of Iran, *Journal of Geographical Research*, 73: 97-105. [In Persian].
- Alizadeh, A. (2006). Design of Irrigation Systems, Vol 1, Astan Qods Razavi Publications. [In Persian].
- Allen, R.G., Pereira, L.S., Raes, D., & Smith, M. (1998). Crop Evapotranspiration: Guidelines for Computing Crop Water Requirements, FAO Irrigation and drainage paper (FAO), No. 56, 300p.
- Doorenbos, J., & Pruitt, W.O. (1975). Guidelines for predicting crop water requirements, FAO Irrigation and Drainage Paper 24. FAO (Food and Agriculture Organization of the United Nations), Rome, p. 156.
- Ersadafath, F., Shahnazari, A., Raeini Sarjaz, M., & Eivind Olese, J. (2023). Combining Bias Correction Methods for Simulated Temperature and Precipitation by CMIP6 Models in Hamedan-Bahar Plain. *Journal of Watershed Management Research*, 14(27), 75-85. [In Persian]. <https://doi.org/10.61186/jwmr.14.27.75>
- Feizolahpour, F., Delavar, M., & Hesami Afshar, M. (2017). Evaluation and Uncertainty Analysis of Reference Crop Evapotranspiration Estimation Using Genetic Programming. *Water and Soil Science*, 27(4), 135-147. [In Persian].
- Haghighatjou, P., Mohammadzadehshahrudi, Z., & Mohammadrezapour, O. (2017). Comparison of gene expression programming (GEP) and neuro-fuzzy methods for estimation of pan evaporation (case study: South Khorasan Province). *Journal of Water and Soil Resources Conservation*, 6(4), 107-117. [In Persian].
- Hargreaves, G. H. (1994). Defining and using reference evapotranspiration. *Journal of Irrigation and Drainage Engineering*, 120(6), 1132- 1139. [https://doi.org/10.1061/\(ASCE\)0733 9437\(1994\)120:6\(1132](https://doi.org/10.1061/(ASCE)0733 9437(1994)120:6(1132)
- Karami, M., & Sayad beyranvand, F. (2024). Ability of Gene Expression Programming Model to Estimate Reference Evapotranspiration with Minimal Meteorological Data. *Applied Research in Water Engineering*, 2(1), 137-147. [In Persian]. <https://doi.org/10.22034/arwe.2024.2043340.1029>
- Khadempour, F., Akbarpour, A., Khashiei Siouki, A., & Rahnama, S. (2019). Comparison of Gene Expression Planning Method with Experimental Methods in Predicting Daily Reference Evapotranspiration (Case Study: Birjand City). First National Conference on New Modeling and Technologies in Water Management, 29 and 30 November. [In Persian].
- Khadempour, F., Khashaei Siouki, A., & Amir Abadizadeh, M. (2019b). Investigating the Functioning of Gene Expression Program Planning for Daily Solar Radiation across Iran. *Journal of Climate Research*, 36: 43-56. [In Persian].
- Kisi, O., Shiri, J., & Tombul, M. (2013). Modeling rainfall-runoff process using soft computing techniques. *Computers & Geosciences*, 51, 108–117. <https://doi.org/10.1016/j.cageo.2012.07.001>
- Makkink, G. F. (1975). Testing the Penman formula using lysimeters. *Journal of the Institution of Water Engineers*, 11, 277-288.
- Mattar, M. A. (2018). Using gene expression programming in monthly reference evapotranspiration modeling: a case study in Egypt. *Agricultural water management*, 198, 28-38. <https://doi.org/10.1016/j.agwat.2017.12.017>
- Mohammadrezapour, O. (2017). Monthly Forecast of Potential Evapotranspiration Models Using Support Vector Machine (SVM), Genetic Programming, and Neural-Fuzzy Inference System. *Journal of Irrigation and Water Engineering*, 7(27): 135-150.
- Muzzammil, M., Alam, J., & Danish, M. (2015). Application of gene expression programming in flood frequency analysis. *Journal of Indian Water Resources Society*, 35(2): 1-6.
- Priestley, C.H.B., & Taylor, R. J. (1972). On the assessment of the surface heat flux and evaporation using large-scale parameters. *Monthly Weather Review*, 100, 81-92. [https://doi.org/10.1175/1520-0493\(1972\)100<0081:OTAOSH>2.3.CO;2](https://doi.org/10.1175/1520-0493(1972)100<0081:OTAOSH>2.3.CO;2)
- Roshangar, K., & Mirhydan, S. (2014). Using Evolutionary Gene Expression Planning Method to Estimate Scalability of Bridge Stands in Non-Cohesive Beds Based on Laboratory and Field Data, Eighth National Congress of Civil Engineering.

Roshangar, K., Bonakdari, H., Akhgar, S., & Harsami, F, (2016). Investigation of Gene Expression Programming (GEP) Performance in Predicting Energy Dissipation on Stairway Overflow in Skimming, 10th International Congress of Engineering Civil.

Sabzevari, Y., & Saeidinia, M. (2021). Evaluation of Experimental Models and Artificial Intelligence in Estimation of Reference Evapotranspiration (Case Study: Boroujerd Station). *Journal of Water and Soil Science*; 25(2), 237-253. [In Persian]. <https://doi.org/20.1001.1.25386336.1401.11.36.2.4>

Sabzevari, Y., Nasrollahi, A., Sharifipour, M., & shahinejad, B. (2022). Application of Multivariate Regression and Gene Expression Programming in Modeling Reference Evapotranspiration (Case Study: Khorramabad Station). *Irrigation Sciences and Engineering*, 45(1), 35-48. [In Persian]. <https://doi.org/10.22055/jise.2020.31583.1890>

Siasar, H., & Honar, T. (2019). Application of Support vector machine, CHAID, and Random forest models, in estimating daily Reference evapotranspiration in northern Sistan and Baluchestan province. *Iranian Journal of Irrigation & Drainage*, 13(2), 378-388. [In Persian]. <https://doi.org/20.1001.1.20087942.1398.13.2.10.8>

Sundararajan, K., Garg, L., Srinivasan, K., Bashir, A. K., Kaliappan, J., Ganapathy, G. P., Selvaraj, S. K., & Meena, T. (2021). A contemporary review on drought modeling using machine learning approaches. *Computer Modeling Engineering & Sciences*, 128(2), 447-487. <https://doi.org/10.32604/cmescs.2021.015528>

Traore, S., Luo, Y., & Fipps, G. (2017). Gene-Expression Programming for Short-Term Forecasting of Daily Reference Evapotranspiration Using Public Weather Forecast Information. *Journal of Water Resources Management*, 31(15), 4891-4901. <https://doi.org/10.1007/s11269-017-1784-5>

Valipour, M., Gholami Sefidkouhi, M. A., Raeini-Sarjaz, M., & Guzman, S. M. (2019). A Hybrid Data-Driven Machine Learning Technique for Evapotranspiration Modeling in Various Climates. *Atmosphere*, 10(6), 311. <https://doi.org/10.3390/atmos10060311>

Zahiri, J., & Moradi Sabzkouhi, A. (2023). Investigating the interaction effects of meteorological parameters on evaporation from the water surface using variance analysis. *Journal of Drought and Climate Change Research*, 1(3), 87- 104. [In Persian]. <https://doi.org/10.22077/JDCR.2023.6498.1028>